

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 6 listopada 2021 roku o godz. 13.10 do sklepu (...) na ul. (...) w B., woj. (...) wszedł mężczyzna w wieku około 30 - 40 lat, szczupłej budowy ciała, mający głowę ogoloną na łyso, ubrany w kurtkę koloru czarnego, spodnie koloru czarnego, buty koloru czarnego oraz z założonym na ramieniu plecakiem koloru czarnego. W tym miejscu o godz. 13:12:05 przed drzwiami wejściowymi do sklepu (...) pojawił się drugi mężczyzna niskiego wzrostu, szczupłej budowy ciała, ubrany w kurtkę z kapturem koloru czarnego oraz spodnie jeansowe. Mężczyzna ten kilkakrotnie podchodził pod drzwi wejściowe sklepu. Podchodząc, otwierał je, ale nie wchodził do środka. O godz. 13:12:46 mężczyzna, który wszedł chwilę wcześniej do sklepu wyszedł z niego przez drzwi wejściowe trzymając pod pachą butelkę wina o wartości 5,99 zł oraz w dłoni butelkę whisky L. (...) o wartości 89,99 zł, nie płacąc za zabrany towar. Drzwi wejściowe do sklepu (...), które otwierają się wyłącznie podchodząc do nich od zewnątrz, otworzył mu mężczyzna, który wcześniej stał pod sklepem, umożliwiając tym samym mężczyźnie wyjście ze sklepu przez drzwi wejściowe, a nie drzwi wyjściowe, po czym wspólnie, w pośpiechu oddalili się od sklepu. Mężczyzną, który wszedł do sklepu (...) i dokonał kradzieży alkoholu okazał się być A. P., zaś drugim mężczyzną, który otworzył mu drzwi wejściowe do sklepu (...), tym samym pomagając mu wyjść z niego po dokonaniu kradzieży okazał się być T. W..

dowód: wyjaśnienia obwinionego A. P. k. 11 - 12, nagranie z monitoringu k. 7, protokół oględzin nagrania z monitoringu k. 8 - 9, raport dotyczący ujawnienia kradzieży k. 6, notatka urzędowa k. 10

A. P. przyznał się do przedstawionych mu zarzutów. Potwierdził, że mężczyzną, który otworzył mu drzwi wejściowej do sklepu (...) był T. W.. Obwiniony T. W. nie przyznał się do zarzucanego mu czynu, twierdzi, że to nie on jest widoczny na zdjęciach z monitoringu sklepu.

dowód: wyjaśnienia obwinionego A. P. k. 11 - 12, wyjaśnienia obwinionego T. W. k. 14 - 15.

A. P. ma(...) lata, jest kawalerem, bezrobotny, nie posiada nikogo na utrzymaniu, był wielokrotnie karny.

dowód: oświadczenie obwinionego k. 11, karta karna k. 36, notatka urzędowa k. 30

T. W. ma (...) lat, jest kawalerem, bezrobotny, otrzymuje miesięczny zasiłek z MOPS w kwocie 410 zł, nie posiada nikogo na utrzymaniu, był wielokrotnie karany za przestępstwa przeciwko mieniu oraz za wykroczenia.

dowód: oświadczenie obwinionego k. 14, karta karna k. 32 - 34, notatka urzędowa k. 29

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił w oparciu o wyjaśnienia obwinionego A. P., nagranie z monitoringu, protokół oględzin nagrań, raport dotyczący ujawnienia kradzieży, a także notatki urzędowej dotyczącej tego kto był widoczny na nagraniu z monitoringu. Powyższe dowody Sąd uznał za wiarygodne, spójne i konsekwentne albowiem korespondowały ze sobą.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego T. W., który nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnienia te przeczą przede wszystkim nagraniom z monitoringu, na których widać obwinionego oraz wyjaśnieniom A. P., który potwierdził, że to T. W. pomógł mu dokonać kradzieży alkoholu w ten sposób, że otworzył mu drzwi wejściowe do sklepu, umożliwiając mu tym samym wyjście ze sklepu bez konieczności przechodzenia przez kasy sklepowe i drzwi wyjściowe. Wyjaśnienia te stanowią przyjętą przez obwinionego linię obrony. Nadto osoba T. W. jest znana Sądowi z urzędu z racji licznych prowadzonych przeciwko niemu postępowań i wskazanie A. P. oraz rozpoznanie obwinionego dokonane przez Policję na podstawie nagrania monitoringu nie budzą jakichkolwiek wątpliwości.

Stanowisko obwinionego T. W. mogłoby być w pewnym stopniu uzasadnione, albowiem obwiniony posiada brata bliźniaka Ł. W. (bliźniaka jednojajowego, a więc niezwykle podobnego do obwinionego). Jednakże Sądowi z urzędu wiadomym jest, iż Ł. W. od dłuższego czasu przebywa w zakładzie karnym, gdzie odbywa kary pozbawienia wolności w innych sprawach i w dacie popełnienia czynu tamże właśnie przebywał.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd uznał A. P. i T. W. za winnych zarzucanego im czynu wyczerpującego dyspozycję art. 119 § 1 kw. Zgodnie z dyspozycją tego artykułu karze grzywny, ograniczenia wolności albo karze aresztu podlega ten, kto kradnie lub przywłaszcza sobie cudzą rzecz ruchomą, jeżeli jej wartość nie przekracza 500 złotych. Strona podmiotowa wykroczenia z art. 119 § 1 obejmuje umyślność o zamiarze bezpośrednim i kierunkowym. Podmiotową cechą kradzieży jest bowiem zabór w celu przywłaszczenia, czyli chęć włączenia skradzionego mienia do majątku sprawcy lub postąpienia z nim jak z własnym, a więc czyn kierunkowy, co wskazuje na zamiar bezpośredni sprawcy (zob. wyrok SN z dnia 29 października 2001 r., III KKN 364/01, Prok. i Pr.-wkl. 2002, nr 3, poz. 14).

Obwinieni umyślnie i bezpośrednio zmierzali do dokonania kradzieży alkoholu, bowiem A. P. wszedł do sklepu po alkohol, zaś T. W. czekał na niego przed drzwiami wejściowymi i otworzył je, gdy A. P. zbliżył się do nich umożliwiając w ten sposób bezpieczne i sprawne opuszczenie miejsca kradzieży wraz ze skradzionym mieniem. Wspólnie i w porozumieniu wykorzystali sposobność, by nie uiścić zapłaty za zabrane alkohol. Powyższe zaś spowodowało, że pokrzywdzona (...) Spółka z o.o. w B. poniosła szkodę na kwotę 95,98 zł.

W związku z powyższym na podstawie art. 119 § 1 kw Sąd wymierzył obwinionym karę po 30 dni aresztu oraz na podstawie art. 119 § 4 kw zobowiązał A. P. i T. W. do naprawienia szkody wyrządzonej czynem poprzez zapłatę solidarnie na rzecz pokrzywdzonego (...) Spółka z o.o. w B. kwotę 95,98 zł.

Wymierzona obwinionym kara po 30 dni aresztu jest adekwatna do ich winy i stopnia społecznej szkodliwości. Za jej zastosowaniem przemawia przede wszystkim wielokrotna karalność obu obwinionych zarówno za przestępstwa, jak i za wykroczenia skierowane przeciwko mieniu. Kara ta powinna spełniać swoje cele w zakresie prewencji indywidualnej, uzmysławiając obwinionym naganność ich postępowania. Zdaniem Sądu orzeczonej wobec obwinionych kara spełnia również swoje cele w zakresie prewencji ogólnej wskazując na to, że popełnienie wykroczenia musi pociągnąć za sobą odpowiednią reakcję, a przez to kształtować prawidłowe wzorce społeczne.

Sąd w oparciu o dyspozycję art. 624 § 1 kpk zwolnił obwinionych od ponoszenia kosztów sądowych związanych z wydaniem wyroku przejmując je na rzecz Skarbu Państwa.